

בעזרת השם סיפור אמת זה מתהלך לאחרונה בצמרת מפא"י, מרבית כוונתה לזימת ההשכלה הסליטית בקרב העולים החדשים: בכחירת האחיזות ולעיתים מפא"י הופיע דויד בן-גוריון, הלקח תושב שהיה בוקר, ברשימת המועמדים של בארשיבע. אמר תימצי אחד למזכיר מפא"י במקום: "בחיי, אני מצביע בעד בן-גוריון זה רק מפני שיש לו אותו השם כמו בן-גוריון בירושלים!" א. א. רותמן

בְּתוֹלַי יִשְׂרָאֵל הוֹמִיחוּ בַּחֲלָט אֶת בְּגָדֵיהֶם
הָאֲרוּחִית.

[illegible]

עתונאי נכנס ל-
מושבוֹקנים. ראה י-
שש אחד ושאלו:
"בן כמה ארוננו
יארך 'ימים'?" אמר
הישיש: "בן תשעים
ואחד." אמר העתונ-
אי: "אכן, גיל נכ-
בד. ואיך זכית לה-
גיע למל' כזה?"
אמר הישיש: "בן-
אכילת דבש." אמר
העתונאי: "הינדד?"
אמר הישיש: "כל
ימי הרביתי באכילת
דבש."

התפלא העתונאי, ורשם: פנה אל ישיש אחר, ושאל: "ובן כמה אתה, אדוני?"
יארץ? מימס? אמר ישיש זה: "בן תשעים ושלש". אמר העתונאי: "אכן גיל חשוב. ואין זכית אתה להגיע לגיל מופלא, אל יכבה נרדך". אמר הישיש: "באכילת יוגורט". אמר העתונאי: "כי דע?" אמר הישיש: "כל ימי הרביתי באכילת יוגורט, ולכן מאריך ימים אני".
התפלא העתונאי, ורשם: פנה אל ישיש אחר, ושאל: "ובן כמה אתה, אדוני?"
יארץ? מימס? אמר ישיש זה: "בן מאה ואחת". אמר העתונאי: "ופלא בלא עין הרע. ואך הגעת אתה לגיל זה, יוסף הרע לשנותיך?" אמר הישיש: "בסבלנות". אמר העתונאי: "כיצד?" אמר הישיש: "פשוט מאד. יחכית מאה ואחת שנה, ויהי אני בן מאה ואחת".

צבי גורדון, ראשון לציון

נבהלתי! כשאמרת שזה יעלה לי ביוקר.
חשבתי שאת שוב תמני לד משהו.

שאמרו ביום העיון לפני ד שנים כמה חשוב שהמטפלת לא תתחלק ביחוד ש-